

Arrest

nr. 159 242 van 22 december 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 21 december 2015 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 16 december 2015 houdende de terugdrijving (bijlage 11), ter kennis gegeven op dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS die *loco* advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 december 2015 komt verzoekster in België aan met vlucht SN469 vanuit Kigali. Op dezelfde dag treft de verwerende partij een beslissing tot terugdrijving (bijlage 11) .

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op om uur, aan de grensdoorlaatpost ,

werd door ondergetekende, ¹

de heer / mevrouw :

naam B(...) voornaam J. B.

geboren op (...)1961 te Goma geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Congo (Dem. Rep.)

houder van het document nationaal paspoort van Congo nummer (...)

afgegeven te MINAFFET op : 10.02.2015

houder van het visum nr. (...) van het type C afgegeven door Belgische ambassade in vertegenwoordiging van Frankrijk te Kigali

geldig van 15.02.2015 tot 08.02.2016 voor een duur van 40 dagen

afkomstig uit Kigali met SN469 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

☐ (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)²

Reden van de beslissing:

☐ (B) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)²

Reden van de beslissing:

☐ (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)²

Reden van de beslissing:

☐ (D) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)²

Reden van de beslissing:

☒ (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart naar Parijs (Frankrijk) door te reizen om schoenen aan te kopen en legt een uitnodiging voor van de firma “Nadidi” te Parijs. Ze is niet in het bezit van een vervoersbewijzen naar en vanuit Parijs (terugkeerticket dd. 20.01.2015: (Brussel –Kigali). Verder is ze niet in het bezit van een hotelreservatie.

Buiten de uitnodiging van de firma “Nadidi” beschikt betrokkene over geen enkel document (toeristische documentatie-zakelijke stukken ...) en kan ze geen toelichting geven hetwelk enig activiteit kan toelichten tijdens haar voorgenomen verblijf van 36 dagen (terugkeerticket dd. 20.01.2015) in Frankrijk. Ze verklaart van plan te zijn vroeger te willen terugkeren naar doch kan dit niet aantonen met een vervoersbewijs.

☐ (F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 5, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengrenscore)

Reden van de beslissing :

☒ (G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is in het bezit van 2000 euro voor een voorgenomen verblijf van 30 dagen (terugkeerticket dd. 10.09.2015) op hotel in België. Volgens de geldende richtbedragen dient men in België over 95 euro/dag/persoon/verblijf op hotel te beschikken.

☐

(H)

Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)²

☐ *in het SIS , reden van de beslissing:*

☐ *in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:*

☐

(I)

Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°)²

Reden van de beslissing: (...)”

1.2. Op dezelfde dag treft de verwerende partij een beslissing tot nietigverklaring van het visum die steunt op dezelfde motieven als de bestreden beslissing.

1.3 Op 16 december 2015 werd ook beslist tot vasthouding in een welbepaalde plaats.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een situatie waarbij zij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast. Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. In een eerste middel werpt verzoekster de schending op van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht. In het tweede middel werpt verzoekster de schending van het materieel motiveringsbeginsel op.

Beide middelen worden wegens hun samenhang samen besproken.

Verzoekster verwijst naar haar geldig visum. Ze betoogt dat ze nagelaten heeft treintickets op voorhand vast te leggen omdat het eenvoudiger is deze tickets ter plaatse te kopen. Ze stelt dat zij op het moment van haar aanhouding te Zaventem in het bezit was van een hotelreservatie voor een hotel in Parijs en dat zij deze hotelreservatie heeft overgemaakt aan de verwerende partij die er ten onrechte geen rekening meer heeft gehouden. Verzoekster verwijst naar het bewijs van de hotelreservatie (stuk 2) gevoegd bij het verzoekschrift. Ze betoogt verder dat ze niet zomaar schoenen ging kopen in Parijs maar dat ze werd uitgenodigd door de firma Nadidi om de winkel te bezoeken en een défilé bij te wonen, met het oog op de aankoop van vele paren schoenen. Verzoekster meent dat de verwerende partij haar verklaringen totaal verkeerd heeft genoteerd en geïnterpreteerd en geen rekening heeft gehouden met de hotelreservatie die nog tijdig werd bijgebracht. Verzoekster meent dat haar belangen zwaar zijn aangetast en dat verwerende partij na haar verhoor meer onderzoek had moeten doen en verzoekster opnieuw had moeten horen omdat alles klaarblijkelijk wel in orde was voor de Belgische Ambassade te Kigali. Verzoekster stelt ten slotte dat zij niet begrijpt hoe de verwerende partij op basis van haar verklaringen en bijgebrachte stukken kon besluiten tot weigering binnenkomst met vasthouding en terugdrijving.

2.3.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

De Raad wijst erop dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

In de bestreden beslissing wordt het volgende gemotiveerd: *“Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)*

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart naar Parijs (Frankrijk) door te reizen om schoenen aan te kopen en legt een uitnodiging voor van de firma “Nadidi” te Parijs. Ze is niet in het bezit van een vervoersbewijs naar en vanuit Parijs (terugkeerticket dd. 20.01.2015: (Brussel –Kigali). Verder is ze niet in het bezit van een hotelreservatie.

Buiten de uitnodiging van de firma “Nadidi” beschikt betrokkene over geen enkel document (toeristische documentatie-zakelijke stukken -...) en kan ze geen toelichting geven hetwelk enig activiteit kan toelichten tijdens haar voorgenomen verblijf van 36 dagen (terugkeerticket dd. 20.01.2015) in Frankrijk. Ze verklaart van plan te zijn vroeger te willen terugkeren naar doch kan dit niet aantonen met een vervoersbewijs.”

Waar verzoekster betoogt dat zij geen treintickets op voorhand heeft gekocht omdat ze het eenvoudiger vond deze ter plaatse te kopen betwist zij aldus niet het motief dat zij niet in het bezit is van

vervoerbewijzen naar en vanuit Parijs. De vaststelling dat verzoekster niet in het bezit is van deze vervoerbewijzen is aldus correct.

Waar verzoekster betoogt dat zij weldegelijk in het bezit was van een hotelreservatie en deze tijdig heeft voorgelegd aan de grenspolitie, laat zij na haar bewering *in concreto* te staven. Verzoekster verwijst naar een stuk 2 in bijlage van het verzoekschrift. Het betreft inderdaad een hotelreservatie, aangemaakt op 27 november 2015. Evenwel blijkt uit het stuk 2 dat deze hotelreservatie per fax is overgemaakt aan haar raadsman op 21 december 2015. Uit deze datum op stuk 2 blijkt aldus niet dat verzoekster de hotelreservatie tijdig heeft overgemaakt aan de verwerende partij. Bovendien blijkt uit geen enkel stuk in het administratief dossier de (tijdige) voorlegging van haar hotelreservatie aan de grenspolitie. Zij kan bijgevolg niet aantonen dat de grenspolitie er kennis van had en er rekening mee kon houden op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen, met name op 16 december 2015. In de feiten uiteenzetting voegt verzoekster nog toe, ter verantwoording van het feit dat ze de hotelreservatie niet mee had, dat het document was *“blijven liggen op de ambassade in Kagali”*. Haar bewering dat de ambassade dit zou toegegeven hebben en hierover contact zou hebben opgenomen met de verwerende partij wordt evenwel niet gestaafd en blijkt evenmin uit de stukken van het dossier. Verzoekster toont bijgevolg niet aan dat het motief in de bestreden beslissing dat ze niet in het bezit was van een hotelreservatie, kennelijk onredelijk is of niet correct is vastgesteld. Het kan verwerende partij niet ten kwade worden geduid geen rekening te houden met gegevens waar zij geen kennis van heeft.

Waar verzoekster meent dat haar verklaring totaal verkeerd zijn genoteerd en geïnterpreteerd kan zij niet worden gevolgd. Uit de bestreden beslissing blijkt dat zij verklaarde naar Parijs door te reizen om schoenen aan te kopen en daarvoor was uitgenodigd door de firma “Nadidi” te Parijs. Dit motief is niet anders dan de huidige verklaring in het verzoekschrift dat ze is uitgenodigd om een winkel te bezoeken en een défilé bij te wonen door de firma “Nadidi” met het oog op de aankoop van schoenen. Overigens maakt de uitnodiging van de firma “Nadidi” geen melding van een défilé.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat de conclusie dat zij niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven niet kennelijk onredelijk noch onjuist is. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Prima facie wordt geen schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Uit de bespreking blijkt verder dat de verwerende partij in alle redelijkheid tot de conclusie is gekomen dat verzoekster niet in het bezit is van passende documenten. Gelet op de analyse hierboven blijkt dat verzoekster met haar betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maakt.

Wat de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel betreft beperkt verzoekster haar uiteenzetting tot een theoretische omschrijving van de begrippen doch zij laat na uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing deze beginselen schendt.

De hoorplicht is niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de vreemdelingenwet (RvS 26 maart 2003, nr. 117.575). Verzoekster meent dat ze opnieuw diende gehoord te worden door de verwerende partij omdat ze niet begrijpt dat haar een beslissing tot teruggrijping is ter kennis gebracht. Het feit dat verzoekster het niet eens met de beslissing en met de motieven in de bestreden beslissing volstaat evenwel niet om de motieven te weerleggen. Er wordt ook opgemerkt dat de verwerende partij *conform* de Europese Verordening nr. 810/2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode vermag het doel en omstandigheden van verzoeksters verblijf na te gaan, ook al was zij in het bezit gesteld van een visum.

Beide middelen zijn niet ernstig.

Er werd niet voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer

concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

2.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

2.4.2.1. Verzoekster betoogt het volgende: *“Door bovenvermelde schendingen staat het moeilijk te herstellen nadeel vast”*.

2.4.2.2 Er weze aan herinnerd dat er te dezen geen sprake is van een ernstig middel. Te dezen laat verzoekster aldus na uiteen te zetten aan welk moeilijk te herstellen nadeel zij lijdt. Zij toont geen nadeel aan door de loutere verwijzing naar de door haar aangehaalde schendingen.

Er werd niet voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde.

3. De vaststelling dat niet voldaan is aan twee van de drie cumulatieve voorwaarden leidt tot de verwerping van onderhavige vordering.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

griffier.

De griffier,

De kamervoorzitter,

M. CLAESEN

N. MOONEN